

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 32 (3)

INDUSTRILJSKE SVOJINE

IZDAN 15. MARTA 1925.

PATENTNI SPIS BROJ 2664.

Dr. Vaclav Horak, fabrikant stakla, Vinobrady — Prag.

Pestupak za fabrikaciju izdržljivog stakla.

Prijava od 29. januara 1923.

Važi od 1. novembra 1923.

Pravo prvenstva od 4. februara 1922. (Čehoslovačka)

Predmet ovog pronalaska je postupak za fabrikaciju jednog stakla koje je naročito podešen za hemijske radove i koji se odlikuje slabim koeficientom dilatacije, teškom toplo ivošću; svojom otornošću prema hemijskim dejstvima, t. j. prema kiselinama i bazama, kao i svojom tvrdinom a da ne bude pri tom krto kao druga tvrdra stakla. Nasuprot tvrdom i lomnom staklu, staklo odgovarajući ovom pronalasku je vrlo elastično tako, da, u slučaju razbijanja, predmeti se ne razbijaju u male komade, te ovi mogu biti slepljeni. Do sad jedino staklo od kvarca imade aše slične osodine, ipak je se moralo praviti u električnoj peći, što se otežava davanje oblika predmetima. Staklo koje odgovara pronalasku, može se fabrikovati u običnoj peći prirodno na većoj temperaturi i produktu se da oblik duvanjem. Poznata su još stakla, koja su otporna mehaničkim uticajima ali ova osobina je dobivena specijalnim postupcima na primer rashladjivanjem u ulju i spajajući dva stakla različite dilatacije (staklo Durex) i t d. Naprotiv odlične osobine stakla koje odgovaraju pronalasku rezultatuju iz same njegove kompozicije. Učinjena je neočekivana opservacija da dodajući druge u elemente grupe siliciuma na primer Cirkonija ili titanu i umanjujući količinu alkalnih elemenata dobija se staklo velike tvrdine, koje nije krto a prestavlja znatnu čvrstinu i vrlo veliku otpornost prema udaru. Koeficient dilatacije je $3\alpha = (143 - 145) \cdot 10^7$ izdržljivost

pritiska je 101 kg. na mm². Osim toga ovo novo staklo je vrlo dobar sprovodnik toplote se zato sudovi greju vrlo brzo, tako da nema potrebe kod ovog stakla fabrikovati sudove i aparate tako tanke, kao kod običnog stakla. Na taj način je fabrikacija prosti i dobiveni produkti su čvršći i trajniji. Čak se mogu gretati neposredno na vatri kad su prazni, a ne razbijaju se, ako se naglo metnu u hladnu vodu.

Karakteristična crta sastava ovog novog stakla je slab sadržaj alkali a potpuna osutnost kalcima i metala koji ga mogu za meniti na pr barium cink, oovo i to tako zamenjivanje znatne količine sile iske kiseline bornom kiselinom i manjom količinom cironium titaniјum oksida.

Pri fabrikaci i ovognog stakla, postupa se na običan način, t j sirovine odrobljene i fino izmešane t pe se a produktima se daje oblik duvanjem, i t d.

Evo radi primera približni sastav mešavine:

pesak	60—70%
borna kiselina	15—30%
potaša	1—2%
soda	3—6%
kaolin	2—6%
liskun	0—4%
Zr O ₂	1—3%
Ti O ₂	1—3%

Molekularni sastav ovog stakla je sledeći:
 $70 \text{ Si O}_2 \cdot 20 \text{ B}_2 \text{O}_3 \cdot 3 \text{ RO} \frac{1}{2} \text{ Al}_2 \text{O}_3 \cdot 2 \text{ R}_2 \text{O}$

(R znači natrijum ili kalijum, R₁ metal iz grupe siliciuma n pr. titan ili cirkonijum.)

Ovo staklo svojim hemiskim topotnim i mehaničkim osobinama je savršenije podešno za analitične radove, jer ne sadrži bariuma, cinka, kalcija niti elemente, koji bi mogli ulaziti u kakvo jedinjenje. Nasu prot kvarcu novo staklo se ne menja (ne devitruje), čak ako se dugo greje na visokoj temperaturi. Kao primer izdržljivosti novog stakla treba navesti, da se može direktno dodati metalna topljevina u sudu, pa

ga zatim odmah zamočiti sa istopljenom topljevinom, u hladnu vodu a da se sud ne razbije.

PATENTNI ZAHTEV:

Postupak za fakrikaciju izdržljivog stakla naznačen time, što se upotrebljava kompozicija, koja sadržava 60-70% siliciske kiseline, 15-30% borne kiseline, 1-2% potaše, 3-6% sode, 2-6% kaolina, 0-4% lisjuna i 1-3% oksida drugih elemenata silicijumove grupe (Zr, Ti).